20/12/2023

Ενστάσεις για το κοινό βιβλίο Ιστορίας Ελλάδος-Τουρκίας – Του Κωνσταντίνου Χολέβα

/ Γνώμες

Στο πλαίσιο της πρόσφατης επίσκεψης του Προέδρου Ερντογάν στην Αθήνα ακούσθηκε σε τηλεοπτικές συζητήσεις η πρόταση για τη συγγραφή κοινού βιβλίου Ιστορίας Ελλάδος-Τουρκίας. Οι οπαδοί της πρότασης πιστεύουν ότι θα βελτιωθεί το κλίμα στις ελληνοτουρκικές σχέσεις αν διδάσκονται οι μαθητές στην Ελλάδα και στην Τουρκία ένα κοινό βιβλίο για τη νεώτερη Ιστορία.

Θεωρώ λανθασμένη την πρόταση έστω κι αν προέρχεται από καλοπροαίρετα πρόσωπα. Και εξηγώ γιατί.

- Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας, Πολιτικός Επιστήμων

Πρώτον. Η πρόταση αυτή επιμερίζει εξ ίσου την ευθύνη του ψυχρού κλίματος στην Ελλάδα και στην Τουρκία Παραβλέπει γεγονότα όπως είναι η τουρκική κατοχή στην Κύπρο, το Casus Belli, ο νέος Οθωμανισμός και πολλές άλλες τουρκικές

προκλήσεις. Ουσιαστικά η πρόταση απαλλάσσει την Τουρκία από μεγάλο μέρος των ευθυνών της.

Δεύτερον. Επικαλούνται οι οπαδοί του κοινού βιβλίου την αντίστοιχη εμπειρία της συγγραφής βιβλίου Ιστορίας για τους μαθητές των γαλλικών και γερμανικών σχολείων. Υπάρχει όμως μία ουσιαστική διαφορά. Η σημερινή Γερμανία έχει παραδεχθεί και έχει καταδικάσει τα εγκλήματα του Χίτλερ και του Ναζισμού. Στα σχολεία τα παιδιά μαθαίνουν ότι ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και το Ολοκαύτωμα είναι εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητος και ότι η ιδεολογία που τα δημιούργησε δεν πρέπει να αναβιώσει. Αντιθέτως η σημερινή Τουρκία δεν έχει καταδικάσει τη Γενοκτονία των Ελλήνων, των Αρμενίων και άλλων Χριστιανών από τους Οθωμανούς και τους Νεοτούρκους. Υπάρχει κίνδυνος ένα κοινό βιβλίο να σβήσει από τη Μνήμη μία Γενοκτονία και μάλιστα τώρα που συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από τη Μικρασιατική Καταστροφή και την Ανταλλαγή των Πληθυσμών.

Τρίτον. Για να γραφεί ένα κοινό βιβλίο πρέπει να υπάρχει μία στοιχειώδης σύμπτωση απόψεων σε ορισμένα κρίσιμα θέματα. Εκ των πραγμάτων δεν υπάρχει τέτοια σύμπτωση. Εμείς θεωρούμε την Ελληνική Επανάσταση ως απελευθερωτική, ενώ η τουρκική ιστοριογραφία τη καταγράφει ως μία εξέγερση ξυπόλητων ρέμπελων, οι οποίοι τόλμησαν να αμφισβητήσουν τον Σουλτάνο. Τι θα γράφει το κοινό βιβλίο για τα Σεπτεμβριανά του 1955; Πώς θα χαρακτηρίζει την τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974; Παράνομη εισβολή και κατοχή, όπως την αναγνωρίζει ο ΟΗΕ και η Ελλάς, ή ως “ειρηνευτική επιχείρηση”, όπως είναι η επίσημη τουρκική ορολογία;

Τέταρτον. Η διπλωματία των σχολικών βιβλίων δοκιμάσθηκε και απέτυχε. Θυμίζω το πολυσυζητημένο βιβλίο του “συνωστισμού”, το οποίο παραγγέλθηκε με το ΦΕΚ της 13.3.2003 και εμφανίσθηκε στα σχολεία μετά από 3 χρόνια, δηλαδή κατά την περίοδο 2006-2007. Ορισμένοι Έλληνες επιστήμονες υιοθέτησαν την εσφαλμένη άποψη ότι θα βελτιωθούν οι σχέσεις με τη γείτονα αν ξεχάσουμε τους ήρωες και τους μάρτυρες και αν εξωραΐσουμε την Τουρκοκρατία και τη Γενοκτονία. Η άλλη πλευρά ουδόλως ανταποκρίθηκε. Τα τουρκικά σχολικά βιβλία παρέμειναν εθνικιστικά και γενικότερα αυξήθηκαν οι προκλήσεις εκ μέρους της Άγκυρας. Ευτυχώς το επίμαχο βιβλίο αποσύρθηκε. Είναι αφέλεια να πιστεύουν κάποιοι ότι η Τουρκία θα αλλάξει πολιτική αν εμείς ξεχάσουμε τον Αθανάσιο Διάκο και τον Άγιο Χρυσόστομο Σμύρνης.

Άλλωστε και η Γαλλία που έχει άριστες σχέσεις με τη σημερινή Γερμανία προσέχει τους συμβολισμούς και σέβεται την ιστορία της. Όταν εξελέγη για την πρώτη πενταετία ο Πρόεδρος Μακρόν, πριν επισκεφθεί επισήμως το Βερολίνο κατέθεσε στεφάνι στο μνημείο των εκτελεσθέντων κατά τη Γερμανική Κατοχή Γάλλων

αντιστασιακών.

Πρώτη δημοσίευση: εφημερίδα Παραπολιτικά, 16.12.2023

Πηγή: pemptousia.gr